

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Veronikou Malatincovou a také kvartetem Jiřího Pospíchala věnována? Zůstal by u moravských rytmů nebo by přešel k synkopám? Obohatil by naši hudbu o zámořské vlivy ještě víc než před ním Dvořák a po něm Ježek? Případně: obohatil by americkou hudbu o českomoravské vlivy ještě víc než před ním Dvořák a po něm Ježek?

Dozvítě se v příštím čísle!

Po reportáži z kabiny domácích, nahlédneme do kabiny hostí. Je tu plno: Antonio Forcione (Itálie, kytara), Seckou Keita (Senegal, kora), Adriano Adewale (Brazílie, perkuse) = dohromady AKA TRIO, Lucia Pulido (Kolumbie, zpěv), Erik Friedlander (U.S.A., violoncello) = dohromady duo. Poslouchám je všechny za šumění deště a hlavou mi táhne spousta věcí z dvoudenního kolokviování hudebních vědců a publicistů. Přiznávám se, že z toho TROCHU V HLAVĚ MÁM, např. z pojednání Petra Dorůžky nazvaného Konjunktura ideologicky podvratné hudby v poválečné Evropě s podtitulem Dramatický sled příčin a následků na časové ose 20. století. K tématu promítl mapu s vyznačením exotických i méně exotických míst (CASABLANCA – TANGIER – PORT RICO – ORAN – NEAPOL – BOSTON – BERLÍN) a názorně líčil, jaká podvratná hudba, odkud, kam a komu na vztek se nejen Evropou šířila. Začal s Humphrey Bogartem v Ritz Café v Casablance a po několika mezipřistáních skončil v Berlíně, kam se přestěhoval jeden ze zakladatelů hnutí amerických klezmer bandů. Pěkný symbol: z města, kde se děsili čehokoli neárijského, se stává jedno z hudebně nejotevřenějších míst světa. Pochopitelně až po Náměsti.

Aspoň v těchto osmi prázdninových dnech.

Ostatně soudím, že v pátek by měl na Folkovkách vystoupit James Harries, i když už nejsme SPOLUEVROPANI.

Milan Zeibert

FOLKOVÍ PRÁZNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

"PLÁTĚK"

6

28.
července
2016

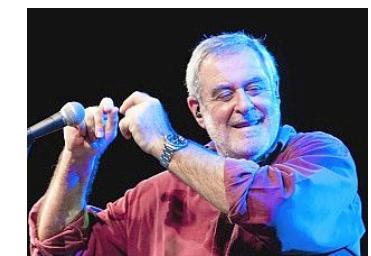
Čtvrtok 28. 7.

Pokora i odvaz
(17.30 hodin)

Michal Prokop trio

Germán López
(Španělsko)

Hudaki Village Band
(Ukrajina)

Noční koncert
zámecká knihovna, 30 minut
po skončení večerního
koncertu

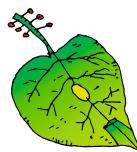

Včera v parku...

Program Open scény
každý den v kapli sv.
Anny ve Špitálku vždy
od 13.30 hodin:

Ivo Cicvárek a Pavel Čadek

Lidi se potkávají, o tom není sporu. Před lety jsem učil na gymplu jistou Jitku a tušíš, že má bratry. O pár let později jsem matně zaregistroval, že jeden její brácha se jmenuje Pavel, hraje na violoncello a stejně jako já má rád šifrovací hry. Dokonce pořádal šifrovačku, ke které jsem léta patřil jako kmenový organizátor – jenže pravě v tom ročníku jsem nevymýšlel šifry, ale točil nějakou desku, takže jsme se nepotkali. A ještě o něco později mi tenhle Pavel zavolal: hraje violoncellový metal (to zní fakt nebezpečně!) s kapelou The Eclipse, zaranžovali moji prastarou písničku Prvněkrát a rádi by, abych si ji s nimi zazpíval na koncertě. Jasné, proč ne? Oblíkl jsem si pruhovaný tričko a vyrázel. Klub byl narvaný mladými holkami v černém, na krku železné řetězy. A já poprvé zažil trému zpěváka, který se nemůže schovat za kytaru ani klavír – v rukou jen mikrofon. Byl

Pátek 29.7.

Struny nad Oslavou

(17.30 hodin)

James Harries (Velká Británie)

NO Blues (Holandsko)

Struny nad Oslavou
(Španělsko, Itálie, ČR, Senegal,
Slovensko...)

Open scéna

kaple sv. Anny ve Špitálku, ve 13.30 hodina

Ivo Cicvárek a Pavel Čadek
Bobova diéta

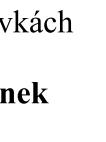
Rozpravy: O pokoře

výstavní síň na Staré radnici od 16 do 16.30 hodin
Jaromír Kratochvíl

Oranžová scéna

bílý stan v zámeckém parku o přestávkách
hlavní scény

Divadlo ToTeM: Divotvorný mlýnek
Bobova diéta

Noční koncert

Galerie 12, 30 minut po skončení
večerního koncertu
Malbrook (Německo)

Momenty
Koncert Aka tria byl pro mě rozporuplný. Skvěle vystupované vystoupení a části, kdy hrál jenom jeden z muzikantů, měly podmanivou atmosféru umocněnou růzností kultur ze tří zemí, ze tří kontinentů.

Chvílemi však, když hráli všichni dohromady, především ze začátku, mi připadalo jakoby to byl podkres k hraní nějaké arkády. Pocit čiré veselosti, kterou ve mně koncert zanechal, však nechal zapomenout na tyto drobné výhrady.

Při židovských písničkách strážnické cimbálovky se mně vybavil úryvek ze vzpomínek Marcela Reich-Ranického.

Když vzpomínal, jak se to teprve milovalo v židovském ghettu ve Varšavě, když vzduch byl prosycen blízkostí smrti. Pokora ke smrti, pokora v lásce. Jen smrtelná bytost může milovat.

Zidovské písni mají velkou sílu.

Poslední koncert mě úplně minul, takže nevím, co bych k němu napsal. Proto uvedu ohlasy z rozhovoru dvou diváků:

„Moc se to nedá, co?“
„Zajímavý“
„Tak ono je všecko zajímavý.“

After Midnight 2016/6

(Průvodce Lonely Planet od Casablanky po Horňácko) Obsah předcházejícího dílu: Scénárista Svěrák měl zlý té noci sen. Zdálo se mu, že psal scénář Pevnosti Apačů v Bronxu 2 a že do hlavních rolí obsadil chlapec klub Rychlých šípů. Celé to postavil na půdorysu Sedmi statečných, a protože mu dvě postavy chyběly, připsal k Mirkovi Dušínovi a Jarkovi Metelkovi dvojčata.

Rychlonožkovi vložil do úst větu o chlapíkovi z El Pasa, který se svlékl do nahá a skočil mezi kaktusy, protože se mu TO ZDÁLO BEJT DOCELA DOBREJ NAPAD, a taky tu o chlapíkovi, co vyškočil z desátého patra a v každém ho slyšeli říkat JESTĚ JE TO DOBRÝ. Což po chvíli váhání škrtl a napsal JE TO DOBRÝ, JEŠTĚ HORÍ, protože tak to zpíval Wabi Daněk.

Pro zajímavost, jak vnímá Folkové prázdniny malé dítě. Během úterního koncertu Dom La Neny se mě náš Martin zeptal: „PROČ TADY ZPIVÁ, KDYŽ ANGLIE VYSTOUPILA Z EVROPSKÉ UNIE?“ Vysvětlil jsem, že je Brazilka, že anglicky jenom mluví, ale ta pochybnost mi nedává spát. (Je totiž půl třetí a zdaleka nemám dopisáno.) V pátek přijede James Harries. Poprvé jsem ho viděl ten den, co jsme vstupovali do Evropské unie, naposled letos na jaře, když přišel na sraz Jonáše zahrát k osmdesátinám Jiřímu Černému. Na První máj 2004, kdy ČR vstoupila do EU, si hned vzpomněl. Na několika místech se tehdy konal festival UNITED ISLANDS OF PRAGUE a on byl jedním z vystupujících na CÍSAŘSKÉ LOUCE. Císařská louka už byla celá rozparcelovaná a zaplotovaná (Kde jsou ty časy, kdy jsme tam na divoko tábořili, když jsme tam připluli po vodě z Berounky!), mezi těmi ploty jsme se proplétali a na jednom nás pobavila rukou popsaná čtvrtka s nápisem DO EU TUDY a šípkou k místu, kde stálo podium. Než začal Harries hrát, vyprávěl, jak se v noci vracej z koncertu z Německa a divil se, že na hraničním přechodu jsou ještě celníci, a vítal nás do unie slovy AHOJ, SPOLUVEŘOPANI! Ještě v březnu v Jonáši jsme spolu Evropani byli, ale dneska už nejsme = to by mě tehdy na Císařské louce nenapadlo a nevěřil jsem tomu ani v březnu, ani do poslední chvíle... A teď stručně ke středečnímu programu. Muzikanti z Horňácké muziky Petra Mičky Evropané jsou, někteří antropologové je dokonce považují za černochy Evropy a navrhují jejich zapsání na seznam nehmotných památek UNESCO. O toto uznání muzikálních kvalit však soupeří se severními Dubliňany a irská vláda pro ně dělá více než naše: nechala např. natočit propagandistický film THE COMMITMENTS. Co by tomu asi řekl TEN CHLAPEC JANÁČEK, jemuž byla část programu HMPM s

"PLÁTĚK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Hromosvod nezaletěl
podívat Jan Tleskač na
svém létajícím kole?

Carlos

Módní guru David...

Módní guru David opět
v akci. Asi si nedá
pokoj ani zítra...

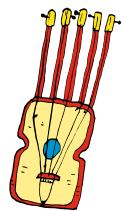
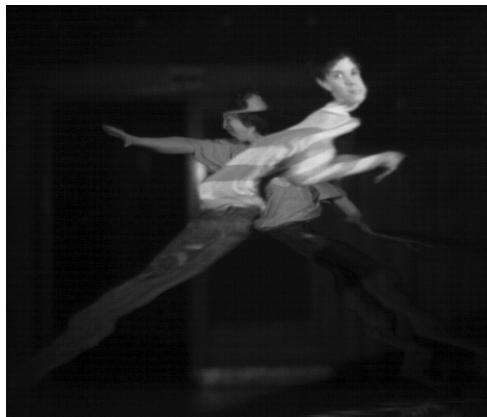
Tento model nás zaujal
nejen svou
komplexností, ze které
přímo číší festivalová
pohoda, ale hlavně
svou praktičností.
Pokochejte se pohledem
na pohodlnou sukni
doplňenou zavinovacím
topem a pak zaměřte
své zraky na obuv a
posuďte sami: nejsou
pantofle s kožešinkou
přesně tím ideálním
obutím na chladné
folkovkové večery?

Kolem kostela krásní kaftanoví kluci korzuji.
Kavárnické kočky, koukají. Koryfej kluk kouří ku kroku.
Kupředu! Ke klokoťaté krasavici, kde kapří a kapřice
krouží. Koupat! (Tadeáš)

Korunovaný koryfej kolébavým krokem kráčí ku
kostelu. Koupil kostkováný kaftan, kuře, kukuřici, kus
kopru. Klebetivá krasavice kupuje kopretiny. Koryfej
kouká. Kandelábr. Katastrofa! (Zuzka)

Fotografické dílně Časový posun se podařilo včera po
bource v Náměstí zachytit duchy...

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016 "PLÁTĚK"

Na dnešní scéně...

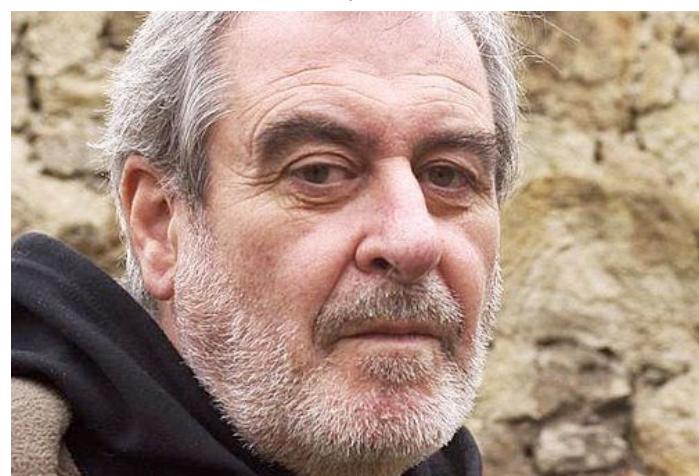

Michal Prokop trio

Soul blues rocková trojjedinost

Připomínat kdo jsou, co už dokázali, jak sakra dobrí jsou muzikanti a proč na ně sedí označení legendy, je, s prominutím, jako nosit dříví do lesa. Zpěvák Michal Prokop s nezaměnitelně soulovým hlasem, houslový divous Jan Hrubý a jazz-bluesový kytarista Luboš Andršt se navíc v Náměstí objevují pravidelně a Jan tu letos bude mít vůbec napilno. Do akustického komorního tria vkládají od roku 1987 neutuchající radost z hudby - ať své nebo přejaté - bez které by snad ani nemohli žít. Pojí je letité přátelství a nepřekvapivá srozuměnost s čím kdo z nich v příštím okamžiku přijde. A jak to spolu mají po těch letech společného koncertního harcování? Na to pro Musicweb odpověděl letošní sedmdesátník Michal Prokop: "My jsme se už několikrát různě sešli a zase rozcházeli, za ta léta víme, jaké to je být a hrát spolu i bez sebe. Asi už umíme odhadnout tu přidanou hodnotu společného hraní, navíc každý máme ještě jiné aktivity, kluci mají svoje kapely, nebo hrají i s někým dalším, já mám zase aktivity nehudební, a spolu nehrajeme víc, než asi padesát koncertů do roka. Takhle si myslím, že se chovají dospělí lidé, kteří o sobě a svých silných i slabých stránkách vědí dost na to, aby to zvládli."

to super zážitek a The Eclipse pak měli Prvněkrát na repertoáru - zpívali si to sami - a balili na tuhle písničku holky. Pár let kupředu, Pavel mi loni dal vědět, že jeho kapela končí a jestli bych nechtěl do pár písniček cello. Zrovna jsme hráli s Velkým světem a nestíhal jsem, ale letos v lednu jsme začali cvičit a nový program je na světě. Písničky ze starých desek, z Velkého světa i ty úplně nové, zatím nikde nenahrané. A baví nás to moc, Pavel hraje na čelo jako rocker – drsná něha, něžná drsnost! Tak si přijďte do kaple poslechnout. Klavír, kytara, cello a vy... Ivo Cicvárek - klavír, kytar, zpěv, Pavel Čadek - cello, zpěv

Bobova diéta (Košice) je kapela pohybujúca sa na pestrej multižánrovej palete, pričom hudobne najviac inklinuje k jazzu, folku a latinskoamerickým rytmom a harmóniam. Na hudobnej scéne sa pohybuje už od roku 2002, a to na pódiach festivalov, klubov i koncertných sál. Repertoár kapely tvoria takmer výlučne vlastné autorské

*skladby s textami v slovenčine.
V tomto roku kapela dokončila svoje druhé CD „Ješafel“, s nahrávaním ktorého pomohli aj kamaráti a hostia ako Erich „Boboš“ Procházka na ústnu harmoniku, Pali Jeňo (Jazzabell, Chabud) na trúbku, Peťo Tomko (Los Masakeros a mnoho iných) na gitaru a oud, Katka Kuchárová (Divozel, Plyš) na akordeón, Ado Harvan na klávesy, flautu a klarinet, Feri Beneš (Los Massakeros, Chabud) na perkusie. Pri počúvaní prvých nahrávok z albumu vytvorila pesničkárka a výtvarníčka Martina Trchová obal na CD z originálnych linotypov. Kapelu aktuálne tvoria Silvia Sokolová (spev), Peter Molitoris (gitara a spev), Vlado Mužák (bass) a Tomi Beneš (cajon a perkusie).*

Na dnešní Oranžové scéně
Pohádkový kabaret: O krahulíčkovi
Pohádkový příběh s lidovými písničkami
zahrají Kristýna Štarhová a Štěpán Kaminský.

Kupodivu

Kapela Kupodivu je brněnské hudební

Germán López (Španělsko)

Virtuóz na malou kytaru timple, přezdívánou na Kanárských ostrovech ozvučený velbloud Má vzácnou schopnost, skoro dar, klamat tělem, jak se lidově říká. Přijde na pódiu s malou kytarou podobnou ukulele a nikdo od něho vlastně nic převratného nečeká, takových jsme viděli, řekne si leckdo. Germán López si ale je vědom toho, že na odchodu zanechá publikum v naprostém úžasu. Třeba na veletrhu Womex v Santiago de Compostela hráli na úvodním slavnostním koncertu s kytaristou Antoniem Toledo pouze chvíli, úplně to ale stačilo, aby spousta přítomných ještě dlouho zůstala s pusou dokořán. Germán López se učil od předních lidových timplistas, jak se hráčům na ostrovech říká. Pak přestoupil na konzervatoř, kde studoval klavír a hudební teorii, takže pokud dnes vystupuje s filharmonií, dokáže být klasikům rovnocenným partnerem. Jeho doménou je ale tradiční hudba z Kanárských ostrovů: vrací do oběhu staré tanecní a písňové styly folías, tajarastes, polcas nebo malagueñas a propletá je s andaluským flamenkem, jazzem a brazilskými a kubánskými rytmami. Mezi jeho nejvěrnější doprovazeče patří poslední léta kytarista Antonio Toledo, se kterým v roce 2013 natočil album De Raíz a společně se na Folkových prázdninách představí hned dvakrát: na koncertě a v projektu Struny nad Oslavou.

(více se dočtete v katalogu FP)

Pár strohých otázek,

aneb Co tází návštěvníka festivalu -proč Iberi, když jsou ze země, která se nazývá Georgia, nezazpíváli Sweet Georgia brown?

-k čemu je dobrá rubrika Módní guru, hodnotící zdarlé outfity návštěvníků, když má přijet skupina Sergent Pépère, která znamená ve světě módního byznysu víc, než Liga mistrů, Superbowl a finále pákistánského kriketového poháru dohromady?

-podáří se Romanu Horkému zachránit ty koně?

-proslýchá se, že prý existuje španělsky zpívaná písni, která neobsahuje slovo corason. Dá se tato zpráva ověřit z důvěryhodných zdrojů?

-pletou si Radima Hladíka v Německu s Karlem Gottem, když je taky Bůh?

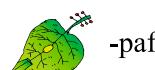
-nemá Bubu, zpěvák Iberi, strach, že jej V. Putin při společné večeři umláti vlastnoručně vylovenou amforou a následně nechá rozklovat hejнем vlastnorogallové zachráněným hejнем jeřábů?

-byl muž na padáku, dohlížející nad koncertem Iberi, opravdu V. Putin? proč se tedy na

Babyka i žudro – zpráva z dílny tvůrčího psaní

Ve středu byl našim čestným hostem Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost (z r. 1993). Prošli jsme ho od B do Ž (od babyky po žudro) a konečně se dozvěděli, co je to ten drobný filigrán, jemnoúčkový japan, chudobný hnědel, obdivovaný koryfej a praktický lápis. Konečně! Ta nejistota se už nedala déle snášet! Dnes tedy: pokora k jazyku, slovu i písmenu.

PS: Několik slovníkových definic jsme si dovolili poopravit.

-paf-

Ukázka kolektivního textu - Všelicos (první dvě věty Iyan Wernisch)

Člověk, když takhle žije na světě, zažije všelicos. Zvykne si posléze i na to, že mu strašidlo říká pane kolego. Zvykne si i na to, že mu švihadlo říká pane učiteli. A pokaždé, když o něj zakopne v neuklizeném dětském pokoji, pozdraví ho. Pořád lepší, než kdyby na něj syčelo a nedejbože ho uštklo. Onehdy mě dokonce pozdravila poštovní schránka. „Kam se potáciš,“ žoviálně huhlala, zatímco sochy na mostě kynuly pravici. „Kam jdu? Potřebuju hodit dopis a celý den tě po městě hledám!“

Ukázka – upravené definice

Lapis – autor rozhořčeného dopisu do redakce, na úřad apod. (zkratka z láterivý pisálek)
(SsC: leptavý přípravek obyčejně ve tvaru tyčinky)

Šotolina – krajové označení (Slovácko) podestýlky pro domácí šotky (viz Ottův slovník národopisný)
(SsC: drobný štěrk, oblázky)

Žluna – žlutá, líná luna. Pozdě vstává, pozdě chodí spát a svítí trochu příškrceně. Přibližně jako moderní, úsporné žárovky
(SsC: šplhavý, žlutozelený pták příbuzný datlu)

Ukázka „texty na k“

Káhirské krysy kousaly kdysi kaftan. Koryfej krejčíků káhirských Kásim – kolik kleteb! Konec krásy kašmírového kaftanu. Kdo koupí kaftan? Kolonie krysí – konec kaftanů, konec krejčíků, konec Káhiry...? Kdepak! Kásim koupil kočku. Konec krys. Krejčíkové kupředu!

(Hanka)

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Včerejší Oranžový výlet...

Ctyřicet návštěvníků Folkovek se včera vydalo společně s klienty Domova bez zámku na tradiční Oranžový výlet. Letos po delší době znovu do Dukovan. V plánu byla návštěva infocentra elektrárny a nedalekého nově zrekonstruovaného zámečku v obci Dukovany. Stihlo se toho ale mnohem více, jako třeba dát si jedno orosené pivko (bylo hrozný vedro) nebo se potoulat zámeckým parkem. „Folkovky mají nabité program, ale tohle bylo příjemné zpestření mimo Náměšť, děkujem,“ špitla mi v autobuse přes rameno paní Šárka z Brna. Kam asi pojedeme příští rok? Že by už na základy výstavby nového bloku?

Hnízdo múz

Pátek 29.7.

- 8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
- 9:00 Raníčkova pohádka
- 9:30 - 12:00 Skleněné vinuté perly
- 9:30 - 12:30 Základy kresby a malby, figurální kresba
- 9:30 - 12:00 Grafika - tisk z hloubky, linoryt
- 9:30 - 13:30 Skleněné vitráže Tiffany
- 10:00 - 11:30 Žonglování
- 10:00 - 11:30 Hlavu vzhůru, paninko ...tvůrčí psaní
- 10:00 - 11:30 Taneční workshop „Polskas & Polonessen“ s Malbrookem v Tančírně**
- 10:00 - 12:00 Kytičky kanzashi pro každého
- 10:00 - 12:00 Přátelské náramky
- 10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu, výroba svíček
- 10:00 - 12:30 Věnečky z krepového kvítí
- 10:00 - 13:00 Dětská dílna - letadlo
- 10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
- 10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
- 10:00 - 14:00 Smalty na plech
- 10:30 - 12:00 Strach z veřejného vystupování, co s ním?
- 12:00 - 14:30 Drátkování
- 12:00 - 14:30 Dílna filcových kytic
- 12:15 - 13:45 Kalbelia - indický tanec
- 12:30 - 14:30 Přáníčka
- 13:00 - 15:00 Vlaje fábor, vlají vlajky...
- 13:00 - 15:30 Plackování
- 13:00 - 16:00 Pískování - mandaly
- 13:30 - 16:00 Brož z organzy
- 13:30 - 16:00 Korálkování
- 13:30 - 16:00 Lapače snů „Dreamcatchers“
- 13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly
- 13:30 - 16:00 Časový posun - fotografická dílna
- 13:30 - 16:00 Grafika - tisk z hloubky, linoryt
- 13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu, výroba svíček
- 14:00 - 16:00 Plenerová kresba v Náměsti
- 14:00 - 16:00 Tango
- 14:30 - 16:00 Šňůrky Kumihimo
- 14:30 - 16:00 Dílna hry na koncovky

Hudaki Village Band (Ukrajina)

Svědné rytmus z Podkarpatské Rusi

Kapela, okolo níž se točí hudební dění v ukrajinské obci Nižné Seliště. V poslední mizejících časů ji proměnil rakouský klarinetista Jürgen Kräftner, který se tu zamiloval, založil družstvo na výrobu sýrů a nakonec před dvaceti lety usadil. Poskládal ji z nadšenců a svatebních hráčů - hudaki.

Rodilý Vídeňák (skrývající se v ansámblu pod jménem Yuri Bukovynets) má v rukách hudební trumf: obec leží na Podkarpatské Rusi, regionu, jehož historii psali Maďaři, Ukrajinci, Slováci, Rusové, Rumuni, Židé, Romové a další etnické menšiny. Hudaki Village Band proto hrají tradiční hudbu, jakou ve zpěvnících nenajdete. V Nižném se předává po staletí ústně z generace na generaci: v baladách, obyčejných písničkách, svatebních tancích, cikánských čardáších a východoevropském klezmeru je uchována paměť obce, veškeré starobylé dědictví regionu. Devítičlenná kapela ho představuje "bez pedagogického zatížení", nenápadně přizpůsobuje době a sází na fantastické hlasy dvou zpěvaček.

"Nikdy jsem si nedokázal představit, že budu žít v zemi postižené válkou a coby přesvědčený pacifista přijedu s Hudaki Village Bandem podpořit demonstranty na kyjevský Majdan," naznačuje Kräftner, že i přes hluboký ponor do tradic nezůstává kapela odtržena od aktuálního ukrajinského dění.
(více se dočtete v katalogu FP)

uskupení složené z mladých, avšak zkušených muzikantů. Hrají v neobvyklém složení zpěv, saxofon, klávesy, baskytara a žádná kytara a funguje jím to. Jejich autorská hudba se pohybuje na pomezí jazzu, folku a indie, jejich koncerty jsou nabité nepravděpodobnými písničkami a kupodivu hodným humorem, který si zamilujete.

Marta Břeňová - zpěv,
Petr Šašinka - klávesy,
perkuse, zpěv,
Jaroslav Pilný -
saxofony, zpěv, Šimon
Athaj Rerucha -
baskytara

Zítřejší rozpravy
výstavní síně na Staré radnici od 16 do 16.30 hodin
Jaromír Kratochvíl:
(Ne)pokorní
Jak se nepokorní písničkáři pokorně staví ke...

"PLÁTEK" FOLKOVÍ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016

Dnešní noční koncert
Pagoda Project & Jan Hrubý (Velká Británie, ČR)
Hudba klidu a balzamu
Neptejme se, jak duo Pagoda Project zapadá do pojetí folku, ale proč si ho dokážeme představit také ve sféře jazzu, avantgardy, klezmeru nebo soudobé vážné hudby. Je to jednoduché: jasnéjší začlenění neodpovídá povahám britského akordeonisty Paula Hutchinsona a belgické klarinetistky Karen Wimhurst toužících vycházet vstříc neustálé novým výzvám. Zvlášť jazzmanka, hráčka symfonických orchestrů a skladatelka divadelní hudby Karen, nám může připadat jako žralok: ukotvit se na jednom místě, byl by s ní asi amen. Navíc přemíra žánrového rozstřelu už dnes pro dvojici není znakem nerohodnosti, nýbrž

Přijed'te se učit hrát nejen od PaCoRy

Pokud máte ještě volno třetí týden v srpnu (od 15. do 20. srpna) a hrajete nebo zkoušíte hrát na housle, basu, kytaru, banjo, dobro nebo steel kytaru a nebo zpíváte, přihlaste se na workshop, který se koná už po sedmadvacáté v Hustopečích u Brna. Jako lektori na dilně učí mimo jiné houslista Stano Palúch a kontrabasista Robo Ragan, které znáte z náměšťského hraní v sestavě PaCoRa Tria, Roba pak také jako fotografa, který vystavuje letos na FP své fotografie; dále špičkoví instrumentalisté Michal Vavro (kytara) a Svat'á Kotas (banjo), kteří vedli nástrojové dílny mj. na festivalu v Rudolstadt, a další osobnosti nejen českého a slovenského bluegrassu. Kromě dopolední i odpolední výuky na třídách (můžete počítat s individuálním přístupem – žánrové zaměření nerohoduje) se každý den jamuje na škole i v okolních hospodách. Chcete-li investovat čas a peníze do osobního hudebního rozvoje a posunout se v muzice někam dál, najděte si stránky BG Workshopu (www.bgworkshop.com) nebo se ozvěte Heleně Bretfeldové (helenabrno@volny.cz), dozvíte se další podrobnosti. Přijet mohou začátečníci, pokročilí i „everlasting beginners“, věk nerohoduje, kapely a skupiny vítány.

-hb-

Folkovky, den pátý

Nerouhej se, nerouhej se, nerouhej se! Jinak totiž dopadneš jako já. „*Úplně se těším na nějaké špatnej koncert, abych nebyl furt tak protivně happy. Ale to se možná načekám,*“ končil jsem včerejší report. Kdo mohl tušit, že mi to nevydrží ani den... Na druhou stranu, špatnej asi není úplně to pravý slovo. Každý, kdo na Folkovky přijede, fakt umí hrát a fakt umí zpívat. Jenomže pak je tady onen faktor X. To těžce vysvětlitelné, co rozhoduje o bytí a nebytí. To, co mi ve středu trošičku chybělo. Aka Trio. Kavárenská kulisa. Sorry. Pak začalo lít. Jihoamerická diva. Zcela upřímně, pod kolumbijskými rytmami jsem si představoval o malíčku větší odvaz... A na melancholii v už tak uplakaném večeru nálada nějak nebyla. Dost nečekaně mi to zachránil cimbál. Byť říznutý trochou židovské muziky. Nečekané kombinace, to bych bral! Pro pořádek, jmenovali se Capella a hráli na Oranžové scéně (a pro úplný pořádek, první kapelu dne jsem propásl

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2016 "PLÁTEK"

úplně). Než přišly deště (voda z nebes středu holt zahalila do plachtivých kulis - asi stárnu nebo co) radost folkovková vládla v podzámčí. Slyšeli jste Rajtaraj? Nebo Beatu Bocek? Open scéna prostě válí! Zpátky nahoru - ono udržet si osmidenní program tak, aby se líbil každému a pořád, je úkol vpravdě sysifovský. Prostě to nejde. Ale ono takových sedm supr dní z osmi bude pořád sakra dobrá bilance!

Táda (psáno pro Akurnik.cz)

Rozhovor s Germánem Lópezem a Antoniem Forcione z projektu Struny nad Oslavou...

1. Jaké máte spodní prádlo?

German: Modré jako nebe na Kanárech.

Antonio: Červené jako víno (Rioja)

2. Jaký je mezi vámi vztah?

German: Jsme jako dobrí manželé - zbožňujeme se a nemůžeme se zároveň vystát.

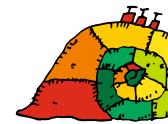
3. Nemáte nějaké tajemství?

German: Spíš informaci. Naše koncerty nemůžeme plánovat víc než 2 měsíce dopředu, jelikož Antonio mi na každý můj telefonát odpoví, že za takovou dobu tu svět nemusí vůbec být.

Antonio: Já jedno tajemství znám; existuje velmi slavná španělská zpěvačka, co na pódiu místo sklenice vody pila půllitr ginu. Zemřela na rakovinu v 65 letech, ale nemůžu říct její jméno.

Jinak Antonio je mistrem skládání triček. Levou rukou chytne levý sklad trička za prostřední část, pravou rukou "levé rameno". Tímto cípem pak spojí levý spodní sklad, přetočí materiál a protřepne ve vzduchu. Pravou část trička s rukávem stačí už jen přehnout. (Zájemci o demonstraci se mohou přihlásit. Stejně tak i o video se Seckou Keitou z lekce skládání triček včera v noci.)

Jestli mluvíte španělsky a máte chuť na vtipy, G&A jsou takoví mistři, že by pokryli celý Plátek. Rádi se podělí (třeba po koncertě v kempu).

uměleckou perspektivou a dobrou příležitostí zahrát si vlastní skoro s každým, kdo je schopen s ní sdílet podobnou svobodomyslnost.

Proto, určitě se vzpomínkou na dávný a pro mnohé dodnes nezapomenutelný náměšťský koncert seskupení Okavango, kam Hutchinson také patřil, se zapojení milovníka jamování Jana Hrubého nabídl i letos samo. Jádrem alba Clarion, kterým dvojice pod názvem Pagoda Project loni debutovala, je improvizace na tradiční a jazzová téma, rekněme fúze, jejíž inspirační podněty dokážeme občas v instrumentálních skladbách identifikovat. Tango, klezmer, anglické a irské tance přece ještě poznáme, a tam kde vzháme, nabízí Hutchinson vysvětlení v názvech skladeb. Ne vždy: když posloucháme Kitchen Lamentation (Kuchyňský nářek) není doslova jasné, co se dvojici u sporáku přihodilo. Naopak - soudě podle poslechu jiné skladby - "život v silničním pruhu pro autobusy" vypadá na idylu.

Juditka